

सगर्भो ऽनु सखा सयूथ्यः । उदीचीनां अस्य पदो निधत्तात् ।
 सूर्यं चक्षुर्गमयताद्वातं प्राणमन्ववसृजतादत्तरिक्तमसुं दिशः
 श्रोत्रं पृथिवीं शरीरम् । एकधास्य त्वचमाद्यतात्पुरानाभ्या
 अपिशसो वपामुत्खिदतादत्तरेवोष्माणं वारयधात् । श्वे-
 नमस्य वक्षः कृणुतात्प्रशसा बाहू शलादोषणी कश्यपे-
 वांसाहिद्रे श्रोणी कवषोत्र स्नेकपर्णाष्टीवन्ता षड्विंश-
 तिरस्य वङ्कयस्ता अनुद्योच्यावयताद्वात्रंगान्नमस्यानूनं
 कृणुतात् । ऊवध्यगोदं पार्थिवं खनतात् । अस्त्रा रक्षः
 संसृजतात् । वनिष्ठुमस्य मा राविष्टोत्रकं मन्यमानाः ।
 नेद्वस्तोके तनये रविता रवच्छमितारः । अधिगो शमीधं
 सुशमि शमीधं शमीधमधिगाऽउ अपाप ॥ *)

«*Göttliche Schlächter greifet an, so auch ihr menschlichen Schlächter!* damit ruft er den Schlächtern unter den Göttern sowohl als unter den Menschen zu. *Führet her zu den Thüren des Opferplatzes die Darbringung unter Anrufung den beiden Herren der Darbringung!* Das Thier ist die Darbringung, der Opfernde der Herr der Darbringung, durch seine Darbringung dient es zum Besten des Opfernden. Man sagt aber auch, diejenige Gottheit, welcher das Thier vorgeführt wird, heisse der Herr der Darbringung; ist es für Eine Gottheit bestimmt, so

*) Vergl. Pân. IV, 4, 114. VII, 1, 42. 44. VII, 3, 95, wo die Anführungen zum Theile nach dem Obigen zu verbessern sind.